

beskatning« af udbytte). Skattesatsen forudsættes – ligesom selskabsskatten, jfr. pkt. 7 – at blive 50 pct.

ad 6

Særlig med henblik på at bremse skattetænkning i form af leasingkonstruktioner o.lign. foreslås det, at kommanditselskaber og interessentskaber med 3 eller flere deltagere fremover ikke længere skal betragtes som en gruppe af erhvervsdrivende enkeltpersoner, der kan udnytte erhvervs-mæssige fradrag til at nedbringe skatten af lønindtægt m.v., men i stedet beskattes på linje med aktieselskaber i form af en *obligatorisk 50 pct.s virksomhedsskat*. Det vil betyde, at fradrag kun udnyttes i takt med de aktiver, der lejes ud fra leasing-selskaberne.

ad 7

Det foreslås at hæve selskabsskatteprocenten fra 40 til 50. Derved kommer selskabsbeskatningen op i nærheden af niveauet i andre europæiske lande og på linje med den typiske proportionale personbeskatning. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selskabsskatten efter gældende regler først betales 20. november året efter udløbet af det indkomstår, den vedrører – og uden det rentetillæg, der for personskatten er for restskatter. Dette foreslås ændret, så der beregnes rentetillæg som for personer, men også med samme mulighed for at undgå rentetillæg ved indbetaling inden for en kortere frist end den hidtil gældende.

En selskabsskat på 50 pct. vil derfor svare til en kildeskat af personer på samme procent.

Den nuværende lave selskabsskat er blevet uholdbar også som følge af de seneste lempelser i aktieavancebeskatningen: småaktionærer er helt skattefri af gevinster allerede efter 3 års besiddelsestid, og hovedaktionærer har fået en kraftig skattempelse. Dette indbyder til at opsamle også passive indtægter i selskaber og sælge med lav avanceskat efter nogle år. Højere selskabsskat, lavere skat af personers kapitalafkast og den betydelige udvidelse af den rent proportionale personbeskatning mindsker tilskyndelsen til skattetænkning ved hjælp af selskabskonstruktioner.

Forhøjelsen af selskabsskatten rammer først og fremmest de virksomheder, der ikke investerer i nye arbejdspladser, idet de gunstige afskrivningsregler udskyder skattebetalingen for selskaber, der udvider aktiviteten.

Det er i øvrigt hensigten at gøre forhøjelsen af selskabsskatteprocenten til 50 midlertidig, således

at den varige skatteprocent kan diskuteres i sammenhæng med indførelse af overskudsdeling.

Erfaringen har vist, at *skattegodtgørelsesordningen* for aktieudbytter er en uhyre bureaukratisk metode til aflastning af den såkaldte dobbeltbeskatning af udbytte: udbytte er ikke – som renteudgifter og løn – en fradragsberettiget omkostning i selskabet. Derfor hviler i princippet en byrde af betalt selskabsskat på det udbetalte udbytte. Godtgørelsen er ment som en delvis aflastning herfor. Aktionæren får udbetalt en skattegodtgørelse, der er skattepligtig indkomst hos ham sammen med udbyttet fra selskabet.

I praksis er det muligt at få udbetalt godtgørelse, selv om man faktisk ikke har betalt skat.

Det var meningen med godtgørelsesordningen at forhindre, at også udenlandske aktionærer fik aflastning for dobbeltbeskatningen. Men denne mening er gennemhullet i flere dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande – bl.a. med USA. Derfor bør det overvejes at fjerne godtgørelsesordningen og i stedet aflaste dobbeltbeskatningen delvis ved at indføre fradragret i selskaberne for en andel af det udbetalte udbytte (f.eks. 40 pct.). Det vil – alt andet lige – mindske selskabernes skat. Til gengæld vil de officielle udbytteprocenter i de børsnoterede selskaber givetvis blive forhøjet for at kompensere aktionærerne for godtgørelsesordningens bortfald. De forhøjede udbytteprocenter gør det imidlertid velbegrundet at ændre den eksisterende udbytteskat til definitiv afgift for hidtil skattefri udbyttedtagere. Ellers vil disse få en ubegrundet fordel ved overgangen fra godtgørelsesordning til fradragsordning.

Reglerne om *lempelse for udlandsindkomst* og *datterselskabslempelser* ved dansk selskabsbeskatning må saneres.

De nuværende regler er uigennemsigtige og uhensigtsmæssige og giver muligheder for at nedbringe den samlede beskatning, når indtægt stammer fra udlandet og/eller datterselskaber.

Andelsforeninger og *andelselskaber* skal inddrages under almindelig selskabsbeskatning i stedet for den gældende skattefrihed eller ret symbolske formuebeskatning. Ved opgørelsen af disse virksomheders skattepligtige indkomst bør der være adgang til at fradrage omsætningsbestemte rabatter og dividender. Bl.a. derfor er der ikke grund til at forvente et betydeligt merprovener ved omlægningen. Det afgørende er imidlertid at imødegå forvridninger og skattetænkning gennem harmonisering af skattereglerne for erhvervsvirksomheder, uanset hvilken juridisk organisationsform de har valgt.